

סמוך לציון קודש הקדשים
רבי שלמה מקארלין זי"ע

| גליון 230 |

פרשת אחרי קדושים
תשפ"ה

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

אחרי קדושים

דבר אל אהרן אחיך (טז, ב). הנה מה שכתוב כאן 'אחיך', נראה לומר כי הנה האור החיים הקי' פירש על 'בקרבתם' - כי מרוב קדושתם והתלהבותם נתקרבו כל כך עד שיצאה נשמתם. זהו - 'דבר אל אהרן אחיך' שהוא אחיך בדומה לך, והוא במדרגה גדולה ויש לו גם כן אהבה ודביקות גדולה, על כן צריך הוא להזהר שלא יתקרב יותר מדאי, על כן - 'אל יבא בכל עת וגו'.'
(דברי שלום - קוידניוב)

קדושים תהיו כי קדוש אני.. איש אמו ואביו תיראו (יט, א-ג). אמר הרה"ק ר' אורי מסטרעליסק זצ"ל: פ"י 'קדושים תהיו' - בהכרח שתהיו קדושים, כי קדוש אני ה' - ונשמה הקדושה הנתונה בכח היא מעצמותו יתברך, על דרך שלשה שותפין באדם: הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו (בדה לא, א). וכי תאמרו, 'איש' פ"י אפילו מי שהוא מדרגת איש שהיא גדולה וחשובה על דרך 'והאיש משה' (במדבר י"ב ג'), מכל מקום - 'אביו ואמו' פ"י הלא יש בו ג"כ חלק אב ואם, חוזר ואומר, כמעט הוא מסך המבדיל בין הקדושה, איך יזכה להדריך גם זה החלק הבא בכח אביו ואמו אשר יש בו, שייכנס על ידו לבחינתו הקדושה? על זה באה התשובה לאמר: 'תיראו', פ"י על ידי היראה יזדכך גם כן חלק אב ואם שבאדם.

(אמרי קדוש)

ואהבת לרעך כמוך (יט, יח). בשם הרה"ק ר' שלמה קארלינער זצוק"ל, איך וואלט מיר ווינטשען ליב האבין דעם גרעסטן צדיק שבישראל, וויא השי"ת האט ליב דעם גרעסטן רשע שבישראל [הייתי מברך את עצמי, לאהוב את הצדיק הגדול ביותר שבישראל כמו שהי' יתברך אוהב את הרשע הגדול שבישראל].

(בית אהרן קמז)

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר
'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

משיגי הגוף

בשם אא"ז הרה"ק ר' שלמה קארלינער זצ"ל: **'ולא ישיגוהו משיגי הגוף' - פירוש: שלא יוכלו להשיג גדלות הבורא יתברך, אותם שמשיגין את הגוף, והבן, ודפח"ח.**
(קובץ שפתי צדיקים, גליון יד עמ' ל. מתוך כתב יד אחד מזקני חסידי קמאי בצפת, נ"י"ג לרבינו)

עיטורי קדוש

ברשימותיו של הרה"ק רבי ירחמיאל משה מקוזניץ בשם אחד מנכדי רבי מרדכי מלעכוויטש (נד') בקובץ בית אהרן וישראל גל' קפא עמ' קפט), אם כי המשמעות דומה, אך אידי דחביבי נביא זאת, וכך הוא הנוסח שם:
ליל שמחת תורה קודם 'אתה הראית', אמר [הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע] 'אני מאמין' לפני העמוד. ואמר: 'אני מאמין', איך גלייב. מיט וואס פאר אמונה? 'באמונה שלימה'. וואס מיינט מען 'באמונה שלימה'? אז אפילו מען זאל מיר אראפ נעמן דעם קאפ מיט דיא פיס, גלייב איך - 'שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף', דיא בעלי תאוות [אני מאמין, באיזו אמונה? באמונה שלימה. מהי הכוונה באמונה שלימה? אפילו יקטעו לי את הראש ואת הרגליים, מאמין אני שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף, בעלי התאוות].

בשם הבעל שם טוב

פירוש זה מובא גם בשם מרן הבעל שם טוב (בעש"ט עה"ת פרשת נח, מקור מים חיים אות קיח) בשמו של הרה"ק ר' אהרן מקודניוב זצוק"ל, בלשון זו:
בעל שם טוב אמר: 'אני' - איך יוד, 'מאמין באמונה שלימה' - גלויב איך מיט גאנצין גלויבין. מהי הכוונה באמונה שלימה? אפילו אם יחתכו ראשו וידו ורגלו. ולא ישיגוהו משיגי הגוף - הפירוש, שכמו שאוכלים אגוז, צריך לשבור את הקליפה, ואז מגיעים לפרי. כך, כשהאדם אוכל כמו יהודי, וישן כמו יהודי, ולא מסתכל במה שאסור להסתכל, כמו שכתוב בתורה 'ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם', ונאמר 'איה הקדשה היא בעיניכם', במה יכול יהודי להיות קדוש? על ידי שמירת העיניים.

זהו הפשט - 'ולא ישיגוהו משיגי הגוף', מי שמשגי והולך אחרי תאוות הגוף, אינו יכול להשיג את האיל ברוך הוא.

הגשמיות והרוחניות

העיקר השלישי מתוך י"ג עיקרי האמונה, הוא האמונה - 'שהבורא יתברך אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף, ואין לו שום דמיון כלל'. ההסבר בפשטות של 'ולא ישיגוהו משיגי הגוף' הוא שלבורא לא מתרחשים אותם דברים המתרחשים לגוף. הגוף, מטבעו, זקוק למנוחה, מזון ושתיה, אך הבורא ית"ש אינו כן. וזהו 'לא ישיגוהו' - שלא יקרהו מאורעות הגוף (ע"פ פירוש המשניות לרמב"ם סנהדרין פ"י). אולם, רבינו מבאר זאת באופן שונה: 'ישיגוהו' מלשון השגה ותפיסה. כלומר, אדם שהשגתו ותפיסתו נתונה לגופו, אינו יכול להשיג את גדלות הבורא. דהיינו, מי שרצונותיו ותאוותיו קשורים להווייתו הגשמית, אינו יכול לתפוס ולהשיג את גדלות הבורא.

הגשמיות והרוחניות הן שני דברים מנוגדים. אדם המחובר לגשמיות, אינו יכול להתחבר לרוחניות. לכן, מי שחפץ להשיג את גדלות הבורא ולהיות מקושר אליו, עליו להתנתק מהגשמיות. אין כוונת הדברים לפרישה מוחלטת מהגשמיות, כמו הימנעות מאכילה, שתייה ושינה - שכן האדם אינו יכול להתקיים בלעדיהם. גם אין הכוונה להפחתת קיצונית בצרכים הגשמיים, באמצעות צומות תכופות או אכילה מועטת כפי ההכרח לקיום הגוף, או לישון מעט מאוד, כי גם זו איננה דרך העבודה הנאותה. אלא, הכוונה היא שהגשמיות לא תסחוף את האדם, שלא יהיה שבו בתאוותיו ומקושר אליה באופן עמוק. גם בעת עיסוקו בענייני העולם הזה, עליו לנהוג בנחת ובשלווה, ולא בבהילות. מחשבתו צריכה להיות נתונה לניצוץ האלוקי הטמון בכל דבר גשמי ומחיה אותה. ולכל הפחות, עליו לכוין בעת אכילתו, שהוא עושה זאת כדי לצבור כוח לעבודת הבורא יתברך.

נוסח נוסף

מאמר זה מובא בלשון אחרת,

על הציון של הקדוש הזה, הוא ממש כמו שעומדים לפניו בחיים חיותו. (רבי אשר מסטאלין)

**קחו שותפות בבניית בית הרבי,
ושלחו קוויטל על הציון הקדוש.**

התקשרו עכשיו 04-30-10-900

רפואה ניסית בזכות הברית

משעבר זמן רב ועדיין לא נקרא הרבי למעמד הברית, קרא אליו את משמשו וציוה עליו לסור אל בית הוריו הרך הנימול לברר אודות העיכוב מה זה ועל מה זה, אולי יש צורך לדאוג להוצאות הברית או לעניין אחר, ונוכל לסדר העניין על צד היותר הטוב. כעבור זמן מה חזר השמש ובפיו התשובה התמוזה מחד והמריטה מאידך: אחד ממשפחתו הקרובה של הרך הנימול חולה קשה מאוד, ובני הבית ממתינים שייפח את נשמתו וכך יקראו לרך הנימול בשמו של הנפטר. מששמע הרבי את הדברים, עזב את כל אשר לפניו, עטה את המעיל העליון ויצא אל עבר בית משפחת הרך הנימול, משהגיע קרא חיש מהר לבני הבית והודיע כי מיד יערכו את הברית מילה, וכה פתח וסיפר להם:

אף אצל זקני הרה"ק ה'מאור עינים' ז"ע הוזמנה עובדא כגון דא, שהוזמן באחד הימים להשתתף בברית מילה, ומשבא אל הבית אשר שם התינוק התמהמהו זמן רב מאוד, לפליאתו על מה ממתינים, השיבו לו כי אבי הבן חולה מסוכן וכבר גוסס רח"ל, על כן ממתינים ליציאת נשמתו, ומיד בסמוך יערכו את ברית המילה לבנו, וייקרא שמו בישראל על שם אביו.

מששמע זאת ה'מאור עינים' ציוה מיד לערוך את ברית המילה לתינוק, באמרו כי בעזרת ה' האב יבריא מחליו, בהטעמו, כי כשם שהמלאך רפאל אחר שריפא את אברהם אבינו, הלך משם להציל את לוט, כן הוא לפעמים שאין זכות לאותו אדם בכלל שיבוא מלאך בשבילו לרפאותו, אך מכיון שבא בשביל אחר, יכול ג"כ לרפאות את זה.

ואולי אף כאן אצל אבי הבן, מה שהוא חולה וגוסס הוא כי אין בידו זכות שיבוא מלאך במיוחד אליו לרפאותו, אך משיבוא אליהו אל התינוק, כבר ירפא את אביו גם כן, ועל כן יש לעשות הברית תיכף ומיד מבלי להתמהמה כלל. וכך הוה, שזמן שכלו את התינוק עד משך הסעודה נודע לציבור כי הוטב מצבו של האב ומרגע לרגע הבריא יותר ויותר.

סיים רבי חיים יצחק: אף אנו נענה אבתריה, כי אולי אין ביד החולה כאן זכות שיבוא מלאך במיוחד אליו לרפאותו, אשר על כן הבה ונחיש פעמינו לקיים מצות הברית מילה מיד, ובבוא אליהו, יברשנו גם על רפואתו של חולה זה.

מששמעו את דברי הרבי שוב לא התמהמהו ולו לרגע קט, ומיד נעוץ הברית לשמחת כל המשתתפים, והיתה השמחה שלימה בשומעם כי אכן מרגע לרגע משתפר מצבו של החולה והוא הולך ומבריא מחליו.

וסיפרו החסידים, כי כמה ששמעו של רבינו היה גדול עד למעשה זה, נוספה מעתה ההערצה אל רבינו יותר ויותר, והנס הזה הדהד זמן רב ברחבי רוסיה, כאשר ראו כולם עין בעין איך שהרבי הקדוש פועל ישועות בקרב הארץ, ועוד הפליא ברוב עוונותיו להלביש הדבר בסיפור מעשה מזקנו ה'מאור עינים'. זכותו תגן עלינו.

מוגש לרגל יום הארצות של האז צדיק מוסר הנפש הרה"ק **רבי חיים יצחק מטשערנאביל לויטב** - י"ב אייר שנת תש"ב (ולפי גירסא אחרת ביום כ"ד ניסן). היה נכד **רבי אהרן הגדול מקארלין**, ובנו הרה"ק רבי משולם זושא (אבי מרן האדמו"ר"ם שליט"א) היה נכד **מרן רבינו שלמה מקארלין**.

מקורות: קונטרס 'דברי תורה', ירחון 'אורות' יב, ניסן ע"ו.

הרה"ק רבי חיים יצחק מטשערנאביל לויטב זצוק"ל

קייב של סביבות שנות התרצ"ה. הקומוניזם שולט בכל עוצמתו, מלחמת החרמה ביהדות במלוא עוזה, אדמו"ריה ורביה של רוסיה נרדפים בכל פינה, בתי המדרשות ובתי הכנסיות ננעלים על שעריהם בכוח הזרוע של השלטונות הנוקשים, פחד ואימה ממלאים את כל יושבי רוסיה היהודיים.

בפרבריה של רוסיה מזמן כבר אין שמץ של זכר ליהדות שפעפה בהן בכל עוז עד לא מזמן. שאריותיהם של היהודים שלחמו על יהדותם וחירפו נפשם עליה, כבר אינן ניכרות מעל לאדמת רוסיה. אף המסגרות המחתרניות הקיימות בה, מתקשות יותר ויותר מעת לעת בהתארגנויות. אך יחיד היה זה, שבמידת הגבורה לחם בכל עוז ותעצומות, דווקא בערי הבירה, דווקא כאן בקייב קיבל את הרשיון המיוחד, היחיד במינו בכל רחבי רוסיה הקומוניסטית שבאותן ימים: רשיון להפעלת בית מדרש.

היה זה הרבי הקדוש רבי חיים יצחק טווערסקי ז"ע מטשערנאביל, דור שישי להרה"ק רבי מרדכי טשערנאביל ומייסדה, תלמיד הבעש"ט והמגיד ממעזריטש. בעיר לויטב, המשיך רבי חיים יצחק את שושלת הקדוש. שם על מקומו של אביו

ישב והרחיב את חצר הקדוש, חצר שלא נחה מפעילותה ולו לרגע, החל בתפילות ועריכת שולחנות בקביעות, סעודה שלישית שנודעה ונתפרסמה מאוד, וכלה בנשברי לב שלא היו חסרים ברחבי רוסיה של אותן שנים, שמצאו להם פורקן בחצר הקדוש. מכל האזור ואף ממרחקים באו כל העת לחוות בעבודת הקדוש, להתברך, להתייטץ, ולהגיע את הנפש להמשך המלחמה על הקיום, הרוחני בעיקר.

משהוצרו צעדי של הרבי בגזירות המדינה, ואף על ביהמ"ד וחצר הקדוש ריחפה סכנת סגירה, אמר הרבי כי בלויטב הצדית קל לרשעים לבצע את זממם, אך ודאי שבקייב המרכזית יקשה עליהם הדבר, שכן שם הדברים ניכרים יותר לעיני אנשים, ומפורסמים יותר ברחבי העולם.

גמר אומר ובשנת תרפ"ג העתיק את חצר הקדוש אל קייב הבירה, שם חירף את נפשו בגבורה שבגבורה לקבל רשיון להפעלת ביהמ"ד, אמנם רשיון זה הגביל רשמית את הפעילות לֶסֶךְ מסוים של אנשים, אך לא הגביל מעשית

את הרבי מלעמוד כצור איתן לימינם של בני ישראל בעיתם הקשה, וכמובן שמעולם לא עמד ביהמ"ד בהגבלה הזו, ורבות יסופר על מסירות נפשו של הרבי באותם ימים בכלל, ובפעילות הקדושה בפרט.

כבולויעב כן בקייב, עד מהרה פשטה הידיעה כאש בשדה קוצים, כי כאן בינינו רבי שאינו חת מפני איש, והחצר הפכה לפעילה מאי פעם, ובכל רחבי קייב ומחוזותיה סביב לה, נודע הדבר כי גדול בקרב קדוש ישראל.

סיפורנו התרחש באחד הימים, כאשר הוזמן הרבי אחר כבוד לכהן כסנדק בברית מילה לרך הנימול באחת מן העיירות שבפרברי קייב. הרבי כמובן לא ביטל את ההזמנה, ובשמחה גדולה יצא עם קבוצת מקורבים לפרסומי ניסא' ביום המיועד לקיים את המצוה הגדולה שהוזמנה לפתחו.

מוקדם מן הזמן שנקבע, כבר הגיע הרבי אל המקום המיועד, לקבל את פני המחלים לפניו שהמתינו בהמוניהם לבואו להתקבל אל הקדוש פנימה, לחזקם ולעודדם, כהרגלם.

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר בעבר ובהווה

החיים בלודמיר

ותשקע האש

בדיוק בימים אלו, בהם השתוללו שרפות ענק בארץ הקודש, פרצה - לפני 125 שנה, ביום ו' אייר שנת תר"ס - דליקת ענק בעיר לודמיר, שכילתה רח"ל חלק ניכר מבתי-העיר ובתוכם 6 בתי כנסת ונשרפו 68 ספרי תורה. לעזרת הנשרפים הוקם ועד מיוחד, ונאספו תרומות לשיקומם. בין התורמים הבולטים היה הנגיד הגדול הברון רוטשילד, ששלח 6,000 פרנק לתמיכת דרי העיר. לפנינו תמונה נדירה מאותם הימים. בברכה ותפילה שזכה לרוב טובה וברכה,

יהודי לודמיר אחרי השריפות הקשות

ונשמע בשרות טובות.

חידה: מהו התנאי, כדי שאדם יוכל להשיג את גדלת הבורא?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122, להכנס לשלוחות הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. הוזכה יקבל זכוי לרכישת מתנה בסך 50 ש"ח. את התשובה יש להקליט עד ליום ראשון פרישת אמוך

הוזכה לפרישת שמיי: אלחנן קופשיץ מודיעין עליה

אוצרות ומשגים

רבי חיים יצחק טווערסקי

הרבי בידי השוטרים - מהר ונטל בין חפציו את הקיטל (בגד לבן של ליל הסדר ויום הכפורים) הקדוש של סבו המגיד מטשערנאביל (תלמיד הבעל שם טוב והמגיד ממזריטש). גם במקנה הפליאה לא הרפה הרבי ממעשיו הכבירים, והמשיך בכל כחו ובמסירות נפש בקיום התורה והמצוות.

היה זה בערב חג הפסח. הרבנית הצדקנית שלחה לרבי חבילה ארוזה עם מצות ומזון לחג, אולם אחד הממנים במקום החליט, למרבה הצער, להחרים את החבילה היקרה. עקב כך נותר הרבי ללא מזון כשר לפסח, והיה צם בציפיות במסירות נפש עצומה משך כל שמונת ימי החג. רק מים בלבד הכניס לפיו, לאחר שהיה מסגנם מבעד לקיטל הקדוש. מאז נחלה הרבי ברגלו ומצבו הלך והדרדר עד שנפטר מעט לאחר מכן, ביום י"ב אייר שנת תשי"ג (יש אומרים ביום כ"ד ניסן) ונטמן בעיר אדכסר שבסביבה, כשהוא עטוף בקיטל הקדוש של סבו. זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן!

הצדיק רבי חיים יצחק טווערסקי, בן רבי אברהם יהושע העשיל, היה ממשיך דרכי אבותיו הקדושים, ושמם כרבי מטשערנאביל בעיר לויטב שבפלך מינסק. רחום ואוהבן של ישראל היה, ורבים מכל האזור נהיו לביתו למצוא נחם ומרגוע לנפשם, עצה וברכה.

משהלכו וגברו גזרות הקומוניסטים ברחבי רוסיה, שהלכו והצרו כל צעד בהפצת יהדות וקיום מצוות - החליט רבי חיים יצחק בצעד נועז: עוברים לקייב הבירה, שם נקים בית כנסת ושם נפיץ תורה ומצוות! אכן באושר מפליא ביותר - הוענק לרבי רשיון יחודי ונדיר המאשר לקיים את בית הכנסת ופעילותו, אך בהגבלה של סכום אנשים, המתרים להיות בין כתלי המקום. הרבי כמובן לא סר להוראת הגוים, ונהניג את המקום כרצונו הקשה ללא מורא, בעז וגבורה.

באחד הימים הגלה הרבי הקדוש לקזחסטן, למקנה פליאה הנקרא 'קרלוג', בעון קיום התורה והמצוות. בטרם נלקח